

PARAULES DE VIDA

El testimoniatge de la veritat

L'últim diumenge de l'any litúrgic celebrem la solemnitat de Jesucrist Rei de l'Univers. En l'Eucaristia escoltem el moment en el qual Jesús, en preguntar-li Pilat si és rei, respon: «Tu ho dius: jo soc rei. La meua missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món» (Jn 18,37). El mateix Jesús, que es va retirar a la muntanya quan, després de la multiplicació dels pans, la multitud volia proclamar-lo rei (Jn 6,15); en el moment en què tots l'han abandonat i es troba sol i indefens davant els poders d'aquest món, quan està a punt de ser condemnat a mort, reconeix la seua reialesa, donant així una «noble professió de fe» (1Tm 6,13).

Un moment abans d'aquest reconeixement de la pròpia reialesa, Jesús ja havia advertit: «La meua reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meua reialesa no és d'aquest món» (Jn 18,36). És certament un regne estrany, perquè no es fonamenta ni en l'èxit de les obres dels homes, ni en l'admiració que desperta el poder, ni en la força de les armes, sinó en la veritat i en el testimoniatge que el Senyor va donar

d'ella durant la seua vida i en el moment de la mort. No és estrany que algú poderós com Pilat reaccionés amb escepticisme preguntant: «I què és la veritat?» (Jn 18,38); i que, quan pressionat pels caps i per la multitud que s'havia congregat davant el pretori ja havia decidit la seua condemna, el presentés al poble proclamant amb ironia: «Heus ací el vostre rei» (Jn 19,14).

Aquesta escena ens està indicant als cristians de tots els temps que el camí per a sembrar el Regne de Déu en el nostre món no pot ser un altre que el de Crist: el testimoniatge de la veritat de l'Evangeli i fer-ho evangèlicament. En aquesta escena de Jesús davant Pilat descobrim en què consisteix eixe testimoniatge: no es tracta d'imposar-la per força, ni de fer patir als altres per l'Evangeli, sinó d'estar disposat a acceptar el sofriment per ella com va fer Jesús en eixe moment decisiu de la seua vida. Encara que sembla un camí ineficax i condemnat al fracàs, el creient no pot dubtar que és l'únic per a sembrar la llavor de la vida nova en el nostre món.

En la primera carta de sant Pere (3,15) trobem una exhortació a donar raó de la nostra esperança «amb

mansuetud i respecte». Un teòleg del segle XX, comentant aquest text diu: «No es tracta d'afirmar amb prepotència i arrogància que es posseeix la veritat; la nostra resposta als qui ens pregunten hem de donar-la amb «mansuetud i respecte». Amb mansuetud, perquè nosaltres no som els amos de la veritat; i amb respecte, perquè necessàriament hem de ser respectuosos amb l'opinió dels altres. La raó que hem de donar de la nostra

esperança no ha de consistir en discursos polèmics i en la mania de tindre sempre la raó, sinó en dues coses: en una bona conducta davant la qual han de quedar confosos els qui ens calumnien, i en el patiment per amor a la veritat».

Aquest és el camí perquè el Regne de Déu siga realitat en el nostre món.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Apropar-se a Jesús sofrent

S'apropa als setanta-cinc anys. En fa vora deu que està malalt. Una malaltia que el manté força lúcida, que porta amb dignitat, però que li ha anat restant facultats. No parla, no és autònom per moure's... és totalment dependent. Les mirades, però, són sovint eloqüents, alhora que agraïdes. Els seus ulls transmeten, sempre, aquest agraïment penetrant, sobretot quan els nets el visiten i passen una estona amb ell. Els familiars s'aboquen a fer-li companyia i donar-li escalf. Un dia un dels fills rep un reconeixement públic i la tarda del lliurament del guardó tota la família voldria ser-hi, però algú ha de tenir cura de l'avi. Un dels familiars directes s'hi ofereix: no anirà a la festa. Assabentat de tot, tanmateix, un amic de tota la vida s'ofereix per acompanyar el malalt la tarda en qüestió i el vespre. La família pot participar

així en l'esdeveniment i l'avi restarà atès. Les hores de la tarda i el vespre se succeeixen amb el seu ritme habitual. A casa, amb l'avi, no hi ha cap possibilitat de compartir paraules. Només les mirades i la mà que estreny la de l'amic amb el reconfort que transmet. I la proximitat que traspua amor i servei. Les hores passen. El silenci roman i cada vegada és més eloqüent. «Estava malalt, i em va visitar» (Mt 25,36).

La malaltia posa de manifest la feblesa de la persona, fa experimentar la pròpia impotència, és un dels problemes greus que capgiren la vida humana. La malaltia pot comportar angoixa, por, qüestionament de certes coses que es consideraven assumides i indiscutibles. Alhora, pot ser font de maduresa que ajudi a discernir la situació, encara més quan la persona malalta ho pot viure.

Visitar l'amic quan arriba la malaltia, tenir-ne cura una tarda, és un signe de generosa amistat, de complicitat en el dolor, de compassió, reconfort i esperança, moment privilegiat de consolació compartida. La dificultat de comunicació amb el malalt queda superada pel corrent d'afecte, per l'ambient que la visita del familiar o de l'amic genera. Encara que sigui només per una estona, descentra de la preocupació que provoca la malaltia. «Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va portar les nostres febleses i prengué damunt seu les nostres malalties» (Mt 8,17). Ser-hi. Pot semblar poca cosa, i tanmateix pot ser-ho tot: ser al costat del malalt en el dolor que apropa a Jesús sofrent.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

El testimonio de la verdad

El último domingo del año litúrgico celebramos la solemnidad de Jesucristo Rey del Universo. En la Eucaristía escuchamos el momento en el que Jesús, al preguntarle Pilato si es rey, responde: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad» (Jn 18,37). El mismo Jesús, que se retira a la montaña cuando, después de la multiplicación de los panes, la multitud quiere proclamarlo rey (Jn 6,15); en el momento en que todos le han abandonado y se encuentra solo e indefenso ante los poderes de este mundo, cuando está a punto de ser condenado a muerte, reconoce su realeza, dando así una «noble profesión de fe» (1Tm 6,13).

Un momento antes de este reconocimiento de la propia realeza, Jesús ya había advertido: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí» (Jn 18,36). Es ciertamente un reino extraño, porque no se fundamenta ni en el éxito de las obras de los hombres, ni en la admiración que despierta el poder, ni en la fuerza de las armas, sino en la verdad y en el testimonio que el Señor dio de ella durante su vida y en el momento de la muerte. No es extraño que alguien poderoso como Pilato reaccionara con escepticismo preguntando: «Y ¿qué es la verdad?» (Jn 18,38); y que, cuando presionado por los jefes y por la multitud que se había congregado ante el pretorio ya había decidido su condena, lo presentara al pueblo proclamando con ironía: «He aquí a vuestro rey» (Jn 19,14).

Esta escena nos está indicando a los cristianos de todos los tiempos que el camino para sembrar el Reino de Dios en nuestro mundo no puede ser otro que el de Cristo: el testimonio de la verdad del Evangelio y hacerlo evangélicamente. En esta escena de Jesús ante Pilato descubrimos en qué consiste ese testimonio: no se trata de imponerla a la fuerza, ni de hacer sufrir a los demás por el Evangelio, sino de estar dispuesto a aceptar el sufrimiento por ella como hizo Jesús en ese momento decisivo de su vida. Aunque pareciera un camino ineficaz y condenado al fracaso, el creyente no puede dudar de que es el único para sembrar la semilla de la vida nueva en nuestro mundo.

En la primera carta de san Pedro (3,15) encontramos una exhortación a dar razón de nuestra esperanza «con mansedumbre y respeto». Un teólogo del siglo XX, comentando este texto dice: «No se trata de afirmar con prepotencia y arrogancia que se posee la verdad; nuestra respuesta a los que nos preguntan debemos darla con «mansedumbre y respeto». Con mansedumbre, porque nosotros no somos los dueños de la verdad; y con respeto, porque necesariamente hemos de ser respetuosos con la opinión de los demás. La razón que debemos dar de nuestra esperanza no ha de consistir en discursos polémicos y en la manía de tener siempre la razón, sino en dos cosas: en una buena conducta ante la que deben quedar confundidos los que nos calumnian, y en el padecimiento por amor a la verdad».

Este es el camino para que el Reino de Dios sea realidad en nuestro mundo.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Inici de curs del Equip de Matrimonials

Uns seixanta membres dels Equips Matrimonials de la Mare de Déu ens vam reunir, el diumenge 7 d'octubre a la Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa, en la trobada del nostre inici de curs. A les 10.30 h començàvem

la jornada al Centre parroquial amb l'oració litúrgica de Laudes i la meditació dirigida per Mn. José Luis Arín i que va consistir en una Lectio Divina sobre matrimoni i família.

Posteriorment vam celebrar solemnement l'Eucaristia dominical amb la comunitat parroquial. I després de l'Eucaristia, els responsables van presentar el Programa d'Activitats del curs, així com el Tema d'Estudi d'enguany basat en la paràbola del Pare Misericordiós.

Finalment, els matrimonis Reverter-Simó, Espanya-Masip i Pérez-Segarra, participants aquest estiu a l'Encontre Internacional dels Equips Mare de Déu a Fàtima, van donar testimoniatge engrescador de la seva experiència.

Un consiliari dels Equips de la Mare de Déu

No oblidem el llegat de Mn. Javier Obón

Mn. Javier Obón explicava sempre que en arribar a Ayacucho es va trobar amb multitud de necessitats i llocs on millorar la situació. Evidentment es va llençar a treballar en tots els aspectes pastorals, però no podia oblidar la qüestió social. A la mateixa parròquia de Santa Rosa va organitzar un primer menjador escolar on es van arribar a servir unes 400 racions diàries. Amb posterioritat, va fundar el menjador «27 de octubre», juntament amb un segon centre de desenvolupament.

Ja han passat quasi dos anys de la defunció de Mn. Javier i hem de plantejar-nos la necessitat de continuar amb la tasca que va emprendre. Entre la multitud de possibilitats obertes, hem vist que la més adient és el manteniment del menjador «27 d'octubre», que des d'ara tindrà el nom de «Comedor Padre Javier Obón».

Els beneficiaris del menjador són xiquets de 15 assentaments de la zona suburbana d'Ayacucho produïts mitjançant invasions de terrenys durant la migració des de la zona rural durant l'època de la violència terrorista. En el moment actual, la població viu en un estat de greu marginalitat, violència, desocupació, habitatges molt precaris... El menjador no és només un servei que ofereix el menjar sinó que

és també un lloc d'acollida per a molts escolars en situació de soledat o manca de progenitors. Des del servei del menjador es fa el seguiment de les famílies i de llurs necessitats i s'ofereix un gran treball de formació familiar amb reunions periòdiques.

Des de l'Arquebisbat d'Ayacucho ens han demanat l'ajut de 7.000 euros anuals per poder continuar amb el funcionament del menjador. Des de la Delegació diocesana de Missions ens hem compromès al manteniment del «Comedor Padre Javier Obón». Davant d'aquest repte volem encoratjar a tota tota la Diòcesi per aconseguir aquest objectiu.

Delegació Diocesana de Missions

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Quan soc misericordiós soc un autèntic fill del Pare, perquè el Pare és misericordiós» (13 de setembre).

@Pontifex: «En el patiment que ens produeixen les ferides eclesials, aferrarem-nos a la Creu de Crist, perquè el mal només es pot contrarestar amb amor» (14 de setembre).

@Pontifex: «Afrontem els canvis climàtics a través de la cooperació internacional: les decisions de cadascú repercuteixen sobre la vida de tots» (16 de setembre).

@Pontifex: «Cal esforç per fer sempre el bé... El camí de la santedat no és per als mandrosos!» (17 de setembre).

L'Apostolat de l'Oració inicia el curs

L'Apostolat de l'Oració va iniciar el curs amb unes Jornades de Pregària els dies 4, 5 i 6 d'octubre a la Casa d'Espiritualitat «Sant Enric d'Ossó» a Jesús (Tortosa); i amb l'assemblea

anual, el 21 del mateix mes. Durant l'assemblea es va oferir la xerrada «La Santedat en la vida quotidiana», basada en l'exhortació apostòlica del papa Francesc *Alegreu-vos-en i celebren-ho* i que

tractava punts com viure la santedat en la vida quotidiana.

Després del res del Rosari, es va participar de l'Eucaristia celebrada per Mn. Blai Ruiz, consiliari diocesà de l'Apostolat de l'Oració. La missa es va oferir per a tots els missioners del món, especialment pels de la nostra diòcesi. En l'homília, Mn. Ruiz va pregar pels «qui han estat enviats al llindar de les fronteres». «Però no podem oblidar que pel bateig, tots som enviats a evangelitzar. Hem de ser missioners on vivim i en les nostres circumstàncies concretes», va afegir.

Després de dinar, el consiliari donà una xerrada sobre els pelegrinatges com una manera de fer pregària que ens porta a un lloc per aprofundir en la fe. Es va comentar que el veritable sentit d'un pelegrinatge és sortir per buscar la intimitat amb Déu. Els tres grans pelegrinatges que des de fa molts segles es fan són: a Terra Santa, a Roma i a Santiago de Compostel·la. Després d'una xerrada tan interessant i abans d'acomiar-nos, vam sortir al jardí per fer-nos la foto de grup. Va ser un dia molt complet de pregària i de germanor.

Maria Eva Morelló
Presidenta diocesana

Reunió del Consell Pastoral Diocesà

El dia 6 d'octubre va tenir lloc al Seminari de Tortosa la primera reunió de curs del Consell Pastoral Diocesà, que va presidir el bisbe Enrique Benavent. Després del res comunitari de Tèrcia de la Litúrgia de les Hores, el Sr. Bisbe saludà els membres del Consell i els donà les gràcies per la seua assistència, ja que són una ajuda per a prendre el pols de la vida pastoral de la diòcesi. «En la vida de l'Església hem de veure signes d'esperança i es constata que són molts els qui treballen amb tota la il·lusió», va dir.

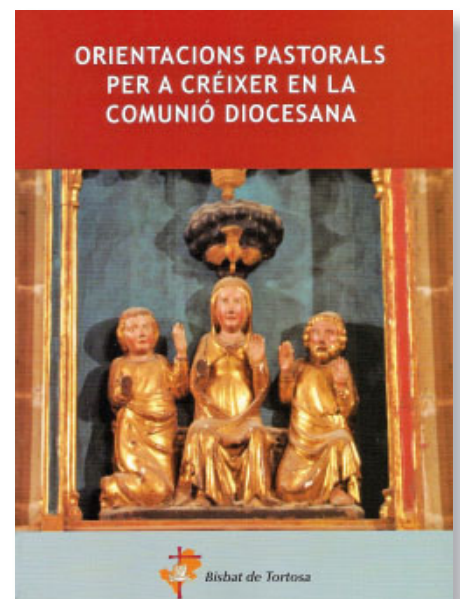
Després d'aprovar l'acta de la reunió anterior, Mn. Ivan Cid, delegat de la Pastoral de Joventut, va fer una revisió de l'Aplec de l'Esperit celebrat aquest any a la nostra diòcesi els dies 19 i 20 de maig, amb motiu de la festa de la Pentecosta. A continuació, el Sr. Vicari general, José Luis Arín, presentà l'Agenda Diocesana per al curs pastoral 2018-2019. Amb un testimoniatge humil i sincer, digué Mn. Arín, es veuen a l'agenda les ac-

tivitats que es duran a terme al llarg del curs, observant quines són més vives i quines caldria potenciar-les més.

L'altre punt tractat fou seguir treballant les «Orientacions Pastorals per a créixer en la comunió diocesana». Concretament aquest curs incidirem en el segon objectiu, encarat a potenciar les estructures per a la transmissió de la fe i veure quines accions cal fer per a que no sigue només un bon desig.

Finalment, el Sr. Agustí Castell, director de Càritas Diocesana, ens parlà del segon Pla Estratègic de l'entitat, amb eixos com la necessitat de posar més interès en com tractar la gent, escoltar-la i acompanyar-la, més que no pas en donar-los una bossa de menjar. L'acompanyament als voluntaris a través de la formació és un dels altres eixos del pla.

Maria Joana Querol
Secretària del
Consell Pastoral Diocesà

AGENDA

- ▶ **Divendres 30**, Peníscola, a les 19 h, confirmacions. / Tortosa, Palau Episcopal, a les 19.30 h, presentació del Diplomatarí III de la Catedral.
- ▶ **Dies 1 i 2 de desembre**, Sant Carles de la Ràpita. Assemblea Diocesana Renovació Carismàtica.
- ▶ **Dissabte 1**, Tortosa, Casa d'Acollida, Jornada del pobre. / Santa Bàrbara, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 2**, Alcalà de Xivert, a les 11.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / Sl 23 / Lc 21,1-4]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà.

27. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / Sl 95 / Lc 21,5-11]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); beat Ramon Llull, mr. terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / Sl 97 / Lc 21,12-19]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prevere franciscà.

29. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / Sl 99 / Lc 21,20-28]. Sant Sadurní, Serni o Cerni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminda, vg.

30. ■ Divendres [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / Sl 94 / Lc 21,34-36]. Sant Eloi, bisbe de

Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Diumenge I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33,14-16 / Sl 24 / 1Te 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

Jesucrist, rei de tot el Món (B)

COMENTARI

Jo soc rei, vingut a servir fins a donar la vida

El darrer diumenge del cicle litúrgic resumeix tot el celebrat al llarg de l'any. El prefaci d'avui en dona síntesi perfecta: Crist, Fill de Déu i Senyor nostre, és Rei d'un Regne universal i etern; de veritat i de vida; de santedat i de gràcia; de justícia, d'amor i de pau.

La profecia apocalíptica de Daniel (s. II aC) anuncia *venir enmig dels núvols del cel* algú com un *Fill d'home*. En contrast amb les imatges anteriors de *bèsties que puguen del mar* (lloc de les forces del Mal), aquest *Fill d'home* baixa del núvols del cel —on només hi viu Déu—. Ja l'Església dels primers temps reconegué en el personatge de *Dn 7* la figura del Messies amb la seva doble condició divina (*ve enmig dels núvols del cel*) i humana (*és com un Fill d'home*).

Jesucrist és el testimoni fidel, vingut a donar testimoni de la Veritat (Jn 18,37). Si és cert que *Déu no l'ha vist mai ningú*, també ho és que *el Fill Únic ens l'ha revelat (Jn 1,18)* i n'és digne de crèdit.

Testimoni digne de crèdit per les seves obres d'amor fidel al Pare amb les quals ha mostrat com *ens estima*.

Mirant al passat *ens ha alliberat dels nostres pecats*; mirant al futur *ens ha fet sacerdots dedicats a Déu*.

L'interrogatori de Pilat a Jesús té una successió de preguntes entorn a una única qüestió: *Tu ets rei?*

La reialesa de Crist no té res a veure amb la del món.

La meva reialesa no és d'aquest món: fins ara Jesús s'ha resistit a confessar-ho per evitar interpretacions mundanes. Però ara, davant Pilat que el condemna, ho confessa: *Jo soc rei. La meva missió és donar testimoni de la veritat*.

La pregunta (*Tu ets rei?*) introdueix una veritat que Pilat no pot confessar perquè *només els qui són de la veritat escolten la veu de Jesús*.

L'altra pregunta de Pilat (*«Què és la veritat?»*), més enllà del sentit d'excusa per a no comprometre's, orienta cap al mestratge de Jesús que sempre *dona testimoni de la veritat fins a poder dir: «Jo soc el camí, la veritat i la vida» (Jn 14,6)*.

Veritat que *els jueus rebutgen* i que *els consagraats pel Pare en la veritat (Jn 17,19)*, tots nosaltres, deixebles incorporats a Ell pel Baptisme, rebem de Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

▶ Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer resuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra. Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén. Jo soc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no soc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo soc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.»

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dan 7,13-14)

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

▶ Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina, vestido de majestad; / el Señor, vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros; / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra. Al que nos ama, y nos ha librado de nuestros pecados con su sangre, y nos ha hecho reino y sacerdotes para Dios, su padre. A él la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén.

Mirad: viene entre las nubes. Todo ojo lo verá, también los que lo traspasaron. Por él se lamentarán todos los pueblos de la tierra. Sí, amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y ha de venir, el todopoderoso».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, Pilato dijo a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?».

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?».

Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?».

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guarida habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí».

Pilato le dijo: «Entonces, ¿tú eres rey?».

Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz».